

RINGSAKER KOMMUNE

LANDBRUKSKONTORET

Saksbehandler: Arnfinn Nordhagen
Direkte linje: 62335563

Vår dato 11.05.2006
Deres dato
Vår ref. 06/1594-5/K2-V52/
Deres ref.

Landbruksdepartemenet
Postboks 8007, Dep.

0030 OSLO

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.	2006/00149-106
Mottatt:	12 MAI 2006
Saksnr.	MP
Kopier:	713

HØRING AV FORSLAG TIL ENDRING AV LOV 15. JUNI 2001 NR. 75 OM VETERINÆRER OG ANNET DYREHELSEPERSONELL

Forslaget til lovendring er behandlet i landbruksnemnda i Ringsaker i møte den 29.03.06 og av formannskapet i møte 03.05.06.

Formannskapets saksutredning med vedtak er vedlagt.

Med hilsen

Arnfinn Nordhagen
landbrukssjef

HØRING AV FORSLAG TIL ENDRING AV LOV 15. JUNI 2001 NR. 75 OM VETERINÆRER OG ANNET DYREHELSEPERSONELL

Sluttbehandles i: Formannskapet			Fordeling: *	
ArkivsakID.:	JournalpostID.:	Arkiv:	Saksbehandler:	
06/1594	06/11004	K2-V52	Anne Kari Thorsrud	

Behandling:	Dato:	Saksnummer:
Formannskapet	03.05.2006	108/06

Dokumenter:

- Høringsbrev fra landbruks- og matdepartementet -
Høringsnotat om endring av lov 15. juni 2001 nr 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell Vedlegg 1
Kommentarer til forslaget fra Den norske veterinærforening Vedlegg 2

Fakta:

Landbruks- og matdepartementet har sendt forslag til endring av lov 15. juni 2001 nr 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell ut til høring, med frist 15. mai.

Dyrehelsepersonelloven danner det lovmessige grunnlaget for veterinærvirksomhet i Norge. Loven fastsetter både bestemmelser om dyrehelsepersonellens yrkesutøvelse og bestemmelser som angår tilgjengelighet av tjenester fra slikt personell. Landbruks- og matdepartementet er opptatt av at bestemmelser som angår tilgjengelighet av tjenester for brukerne forvaltes så nær brukerne som mulig.

Grunnlaget for veterinærtjenester ut i distriktene er endret av forskjellige årsaker som strukturendringer i landbruket, økonomiske forhold og at den gamle distriktsveterinærordningen er borte.

Sagelvmo-utvalget foretok i 2004 en vurdering av hvordan en tilfredsstillende veterinærordning kunne opprettholdes i aktuelle områder.

Utvalget konkluderte slik:

"Utvalget mener at de utfordringer en står overfor med hensyn til å få en tilfredsstillende veterinærdekning i alle deler av landet best kan løses ved at tilgang på kliniske veterinærtjenester gjøres til et kommunalt ansvar. Utvalget tilrår derfor at kommunene gis ansvar for at det finnes en tilfredsstillende veterinærdekning. Utvalget mener det i den sammenheng vil være nødvendig at også det statlige ansvaret for den kliniske veterinærvakten legges til kommunal sektor. "

Utvalget skrev følgende om lokal tilpasning og interkommunalt samarbeid:

"Arbeidsgruppen mener de enkelte kommunene vil være de beste til å vurdere hvordan tilfredsstillende klinisk veterinærdekning skal opprettholdes i området. Arbeidsgruppen mener derfor at kommunene bør gis stor frihet i hvordan de velger å benytte de økonomiske midlene som stilles til rådighet. Eksempelvis kan det tenkes tilsatt kommuneveterinærer i hele eller

delte stillinger i noen kommuner, mens andre kommuner ser det som mest hensiktsmessig å yte driftstilskudd til veterinærer i området. I tråd med de eksisterende veterinærområder bør de respektive kommuner oppfordres til et utstrakt interkommunalt samarbeid for å best mulig utnytte de økonomiske ressurser som gjøres tilgjengelig for klinisk veterinærtjenester. "

Forslaget som innebærer en forvaltningsmessig reform, vil kreve endringer i dyrehelsepersonelloven. Både formålsparagrafen, § 1 og § 26 om klinisk vakt må endres. Kommunene kan ikke gis nye plikter uten hjemmel i lov. Det foreslås derfor en ny paragraf som regulerer kommunens ansvar.

Nåværende formålsparagraf:

”§ 1. Lovens formål

Lovens formål er å bidra til at dyrehelsepersonell utøver forsvarlig virksomhet og dermed bidrar til god dyrehelse, forsvarlig dyrevern, trygg mat og ivaretagelse av miljøhensyn. Staten har det overordnede ansvaret for å sikre en landsdekkende dyrehelsetjeneste.”

Forslaget til endring er slik:

§ 1. Lovens formål

Annet ledd oppheves.

Ny § 3a. Kommunens ansvar

Kommunene skal sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell.

§ 26 Om klinisk vakt oppheves

Vurdering:

I Ringsaker er det en del over 500 bruk med husdyr. I tillegg er det mange hunder og andre i gruppen kjæledyr. I ferier og høytider fører de mer enn 5000 hyttene til en vesentlig økning i veterinærbehovet. Kommunen er opptatt av at disse forskjellige brukergruppene skal ha tilgang til en god veterinærtjeneste for å sikre at dyr ikke lider.

De 6 veterinærene i Ringsaker som deler vakttjenesten, har fått til et bra vaktopplegg, men i enkelte perioder er det underbemanning.

I forslaget er det ikke sagt noe om hvilke krav som skal stilles til den kommunale veterinærtjenesten. Situasjonen hittil er at det offentlige ansvaret for veterinærvakt og veterinærdekning tilligger staten. Ansvaret er klargjort gjennom utviklet praksis ved den tidligere gjeldende distriktsveterinærordningen. Men det er i dag store reelle uklarheter om hvor langt det offentlige ansvaret skal trekkes. Dette er blant annet nylig kommet til uttrykk i uenighet mellom departementet som veterinærmyndighet og yrkesutøverne i forbindelse med vaktordninger.

Departementets forslag betyr at det blir opp til den enkelte kommune å avgjøre hva som vil være ”tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell” slik det er uttrykt i lovforslaget

Rådmannen mener dette er uheldig fordi statlig myndighet bør bære fram og fastlegge hva en her vil ha som klargjørende norm. Dette er i tillegg til det prinsipielle hensynet til ryddighet, også en praktisk sett avgjørende betingelse for at kommunene skal kunne vurdere kostnadene som en slik reform ville bety.

Hvis lovendringen blir gjennomført vil det føre til vesentlige økonomiske forpliktelser for den enkelte kommune. Det må da forutsettes at det gis full kompensasjon for dette.

I høringsnotatet er dette beskrevet slik:

”Regjeringen har en ambisjon om at alle nye oppgaver som pålegges kommunal sektor skal være fullfinansiert. Landbruks- og matdepartementet tar sikte på at både midlene til klinisk veterinærvakt (kapittel 1115 post 70) og midler knyttet til det nye ansvaret for tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell skal innlemmes i rammetilskuddet til kommunene, evt. etter øremerking av tilskuddet i en overgangsperiode.”

Rådmannens oppfatning er at løftet om fullfinansiering ikke er pålitelig. Det er eksempler på tidligere gjennomførte reformer der fullfinansiering er forutsatt, men ikke erfart. Det er således grunn til generell skepsis fra kommunenes side. Men i dette tilfellet kommer i tillegg at reformen i særlig grad er preget av uklarheter.

Organisatorisk synes det også uhensiktsmessig å legge ansvaret for denne tjenesten til kommunene ettersom vakt-distriktene stort sett vil bestå av flere kommuner.

Etter denne vurdering bør staten fortsatt ha det overordnede ansvar som nåværende lov fastsetter.

Landbruksnemnda gjorde følgende vedtak i møte 29.03.2006: Ringsaker kommune kan ikke gå inn for den foreslåtte lovendring og mener at organisering av veterinærtjenestene fortsatt skal være Statens ansvar.

Forslag til vedtak:

Ringsaker kommune kan ikke gå inn for den foreslåtte lovendring og mener at organisering av veterinærtjenestene fortsatt skal være Statens ansvar.

03.05.2006 Formannskapet

Enstemmig vedtak.
Rådmannens innstilling tiltres.

FSK-108/06 Vedtak:

Ringsaker kommune kan ikke gå inn for den foreslåtte lovendring og mener at organisering av veterinærtjenestene fortsatt skal være Statens ansvar.

4/5-06